

Ps 52 (51) /wg BT wyd. 4/

¹ *Kierownikowi chóru. Pieśń pouczająca. Dawidowa.* ² *Gdy Edomita Doeg przybył i zawiadomił Saula w słowach: «Dawid wszedł do domu Achimeleka».*

³ Dlaczego złością się chełpisz,
przemóżny niegodziwcze?
Przez cały dzień ⁴ zamyślasz zgubę,
twój język jest jak ostra brzytwa,
sprawco podstępu.

⁵ Miłujesz bardziej zło niż dobro,
bardziej kłamstwo niż mowę sprawiedliwą.

⁶ Miłujesz wszelkie zgubne mowy,
podstępny języku!

⁷ Dlatego zniszczy cię Bóg na wieki,
pochwyci cię i usunie z twego namiotu,
wyrwie cię z ziemi żyjących.

⁸ Ujrzą sprawiedliwi i ulękną się,
a będą śmiali się z niego:

⁹ «Oto człowiek, który nie uczynił
Boga swoją warownią,
ale zaufał mnóstwu swych bogactw,
a w siłę wzrósł przez swoje zbrodnie».

¹⁰ Ja zaś jak oliwka, co kwitnie w domu Bożym,
zaufam na wieki łaskowości Boga.

¹¹ Chcę Cię wysławiać na wieki za to, coś uczynił,
i polegać na Twoim imieniu, bo jest dobre
dla ludzi Tobie oddanych.

Miłujesz wszelkie zgubne mowy, podstępny języku. Ps 52 rozpoczyna się karcącą mową skierowaną do człowieka niegodziwego, który posługuje się słowem kłamstwa i oszczerstwa na zgubę innych. Możliwe, że zagraża on też Psalmiście, ale ten nie okazuje obawy, bo pokłada ufność w Bogu. I my możemy modlić się tym słowem upominając zdeprawowane serce i język człowieka, który chełpi się swą niegodziwością, grzeszy mową, podstępem, kłamstwem, oszczerstwem. Niekiedy może będzie to słowo modlitwy, która obnaży grzechy naszego języka i wyda im walkę.

Zniszczy cię Bóg na wieki. Zapowiedź, która jednoznacznie wyraża ocenę moralną i zapowiada los człowieka, który „nie uczynił Boga swoją warownią, lecz bardziej zaufał swemu bogactwu i sile”. Jego powodzenie jest krótkotrwałe. Jego los napawa lękiem, ale i radością tych, którzy w swym życiu wybrali wymagającą drogę życia w sprawiedliwości. Ich bowiem Bóg zachowa na wieki.

Zaufam na wieki łaskowości Boga. Psalmista dokonał wyboru w swym życiu i potwierdza ten wybór. Obraz kwitnącego drzewa oliwnego na wzgórzu świątyni to symbol oparcia swego życia na Bogu, „zakorzenienia” w Nim, czerpania wody życia ze źródła Jego łaski. Moja mowa i całe moje życie niech wysławiają Pana!

Boże Ojcze, oddal od nas mowę złości, podstęp i kłamstwa, dozwól, aby nasz język chwalił Ciebie i głosił ludziom zbawienie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv